

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว

เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว และนายอำเภอโคกสำโรง จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว ตั้งแต่วันที่ได้ออกโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าวแล้วสิบห้าวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ปฏิบัติหน้าที่ในอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ดำเนินการกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำทิ้งอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

ข้อ ๕ กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว

๑. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด

(๒) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๒. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๑) การฆ่าสุกร โค กระบือ ห่าน เป็ด ไก่ ยกเว้นการฆ่าในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก

(๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ ที่ยังมิได้แปรรูป

(๔) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด

(๕) การผลิต การม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์ พืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์

๓. กิจกรรมเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๑) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒) การผลิต การหมัก การสะสมปลาจ๋า ปลาเจ้า กุ้งเจ้า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๔) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๕) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๖) การผลิตเส้นหมี่ เส้นก้วยเตี่ยว วุ้นเส้น ขนمجิน

(๗) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๘) การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ

(๙) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่มีใช้ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๐) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๑) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

(๑๒) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู

(๑๓) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

(๑๔) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

(๑๕) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๖) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๗) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๑๘) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร

(๑๙) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

(๒๐) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป

(๒๑) รถเร่ขายของ อาหารสด อาหารแห้ง ขายอาหารเพื่อการอุปโภคบริโภค อาทิเช่น รถขายกับข้าว รถขายหมู ฯลฯ

๔. กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง

(๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ

(๓) การผลิตสบู่ ผลิตภัณฑ์จากสบู่

(๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

(๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในครัวเรือน

๕. กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

(๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืชโดยใช้เครื่องจักร

(๒) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่าย หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร

- (๓) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร
- (๔) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การบดข้าว ด้วยเครื่องจักร
- (๕) การผลิต การสะสมปุ๋ย
- (๖) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง
- (๗) รถเกี่ยวข้าวพร้อมนวดต่อปี
- (๘) รตนวดต่อปี
- (๙) การบรรทุกดินขายในตำบลพร้อมเครื่องจักร
- (๑๐) รถขุดดิน (หรือที่เรียกว่ารถแบคโฮ) ปรับเกรดพื้นในเขตตำบล
- (๑๑) รถไถนา

๖. กิจกรรมที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

- (๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ
- (๒) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะ ด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (๑)

- (๓) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิลหรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑)

- (๔) การขัด การล้าง การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑)

๗. กิจกรรมที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

- (๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์
- (๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่งระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

- (๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องกลหรือเครื่องกล ดังกล่าวมาด้วย

- (๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

- (๕) การปะ การเชื่อมยาง

๘. กิจกรรมที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ

(๑) การเลื่อย การซอย การขัด

(๒) การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

(๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

(๔) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

๙. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบริการ

(๑) การประกอบกิจการเกี่ยวกับห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๒) การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ

(๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร

(๔) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือการแสดงกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๕) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือ แต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๖) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม เกมคอมพิวเตอร์

(๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม

(๘) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

๑๐. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป

(๒) การสะสมพอ ป่าน ผ้ายหรือนุ่น

(๓) การปั่นผ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร

(๔) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ

(๕) การชัก อบ การรีด การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร

(๖) การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

๑๑. กิจการเกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผากระเบื้อง การโม่ การป่นหิน ด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๓) การผสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ

(๕) การเจียรไน เพชร พลอย หิน กระจกหรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๖) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเปดาน ท่อน้ำ เป็นต้น

(๗) การผลิตกระจก หรือผลิตภัณฑ์แก้ว

(๘) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

(๙) การผลิตกระดาษทราย

๑๒. กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านโค้ก และสารเคมีต่าง ๆ

(๑) การผลิต การบรรจุ การผสม การขนส่งก๊าซ

(๒) การผลิต การกลั่น การผสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ (การผสมน้ำมันเชื้อเพลิง)

(๓) การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน ๗ (๑)

(๔) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๕) การผลิต การบรรจุ การผสมกาก

(๖) การบรรจุ การผลิตสารเคมีดับเพลิง

(๗) การผลิต การผสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง

(๘) การผลิต การบรรจุ การผสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืช หรือพาหะนำโรค

(๙) การผลิต ตู้น้ำมันหยอดเหรียญ

๑๓. กิจการอื่น ๆ

(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
(๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
และอุปกรณ์ไฟฟ้า

- (๓) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร
- (๔) การสะสมวัตถุ หรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้ว หรือเหลือใช้
- (๕) การประกอบกิจการโกดังสินค้า
- (๖) การพิมพ์สิ่งลงบนวัตถุที่ไม่ใช่สิ่งทอ
- (๗) การก่อสร้าง
- (๘) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๙) การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

ข้อ ๖ ผู้ประกอบกิจการตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข เพื่อการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคารและการสุขาภิบาล

(๑.๑) สถานที่ประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานที่ประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน ให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญ

(๑.๒) อาคารได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑.๓) บันไดหนีไฟเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑.๔) ป้ายบอกทางฉุกเฉินเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑.๕) ไฟส่องฉุกเฉินเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑.๖) ระบบระบายอากาศเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑.๗) แสงสว่างเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑.๘) ห้องน้ำ ห้องส้วมเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑.๙) การเก็บรวบรวมขยะเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑.๑๐) มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตราย

(๑.๑๑) มีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์เป็นโรคที่เป็นพาหะของโรค

(๑.๑๒) สถานประกอบการกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงานหรือผู้มาใช้บริการเป็นไปตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร สำหรับสถานประกอบการค้าอาหารตามโครงการรณรงค์ปรับปรุงสถานที่ปรุง ประกอบจำหน่ายอาหาร

(๑.๑๓) สถานประกอบการจัดวางสิ่งของปลอดภัย รักษาความสะอาดเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑.๑๔) สถานประกอบการจัดระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิงเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑.๑๕) สถานประกอบการจัดการเก็บวัตถุอันตรายเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑.๑๖) สถานประกอบการจัดการป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางเสียง

(๑.๑๗) สถานประกอบการจัดการป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๑.๑๘) สถานประกอบการจัดการป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางน้ำ

(๑.๑๙) สถานประกอบการจัดการป้องกันมิให้เกิดมลพิษกลิ่นเสฉวน

(๑.๒๐) สถานประกอบการจัดการป้องกันมิให้เกิดมลพิษของเสียอันตราย

(๒) การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่

(๒.๑) สถานที่นั้นต้องตั้งในทำเลซึ่งจะทำการระบายน้ำรับน้ำเสียไปให้พ้นจากสถานที่นั้น โดยสะดวก

(๒.๒) ต้องทำการระบายน้ำไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อซึ่งรับน้ำเสีย ด้วยวัตถุถาวรที่มีลักษณะเรียบ ไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

(๒.๓) การระบายน้ำ ต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะ หรือแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๒.๔) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัตถุถาวร เพื่อป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำเสียหรือทำการบำบัด น้ำเสียให้ถูกต้อง ตามหลักสุขาภิบาล หรือต้องมีบ่อดักไขมัน (Grease Trap) เครื่องป้องกันกลิ่น ไอ เสียง ความกระเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า ควัน มูล หรือสิ่งอื่นใดซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียงผู้ประกอบการนั้น ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๒.๕) ต้องจัดสถานที่ให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นำโรค

(๒.๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒.๗) ต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎหมาย (ฉบับที่ ๓๙) พ.ศ. ๒๕๓๗ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และต้องมีปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น

(๒.๘) สถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องสร้างให้ได้สุขลักษณะตามความเห็นชอบของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒.๙) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้า ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๒.๑๐) ปฏิบัติอื่นใดภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และต้องถูกสุขลักษณะปลอดภัย ต่อสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นสมควรเพื่อให้ถูกสุขลักษณะ

(๓) มาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

(๓.๑) ต้องรักษาสถานที่ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน (๑) ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ และทำความสะอาดภาวณที่ประกอบกรให้สะอาดทุกวัน

(๓.๒) ต้องประกอบการภายในเขตสถานที่ที่ได้รับอนุญาตและตามกำหนดวันเวลาที่ได้รับอนุญาต

(๓.๓) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าเศษวัสดุหรือวัตถุแห่งการค้ำนั้นจักใช้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละออง แมลงวัน แมลงสาป ยุง หรือพาหะนำโรคอื่น ๆ

(๓.๔) การจะเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมสถานที่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๓.๕) ต้องปฏิบัติการทุกอย่าง เพื่อให้ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๓.๖) ต้องยินยอมและให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการนั้นได้ในเวลาอันสมควร เมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ ๗ สถานที่ประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานที่ประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงานหรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ สถานที่ประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง หรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการรวบรวมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัย บริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๙ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไข โดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ โดยทั่วไปในข้อ ๖ ก็ได้

ข้อ ๑๐ ผู้ใดประสงค์ที่จะประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๕ ในลักษณะ ที่เป็นการค้าต้องจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการนั้น และปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๖ และให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้

เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไข ที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้ง ให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอ แก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับคำขอ

ข้อ ๑๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบการค้ากิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๕ ต้องนำเอกสารดังต่อไปนี้ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมคำขอรับใบอนุญาตอย่างละ ๑ ชุด

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พร้อมสำเนาที่รับรอง สำเนาถูกต้อง
- (๒) ทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาต พร้อมสำเนาที่รับรองสำเนาถูกต้อง
- (๓) สำเนาใบอนุญาตก่อสร้างอาคารของสถานที่ขออนุญาตประกอบกิจการค้า (กรณีที่ยื่นก่อสร้างหลังพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ใช้บังคับ)
- (๔) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ของผู้แทนนิติบุคคล (ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล)
- (๕) หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน ของผู้รับรอง
- (๖) เอกสารหรือหลักฐานอื่น ๆ ที่เจ้าหน้าที่เห็นว่าสมควรเรียกเพิ่มเพื่อประกอบการพิจารณา อนุญาต

ข้อ ๑๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจการตามข้อ ๕ ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอตามข้อ ๑๐ และหลักฐานตามข้อ ๑๑ ถูกต้องครบถ้วนแล้ว

ในกรณีมีเหตุอันจำเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง สามารถขยายเวลาออกไปได้อีกสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน โดยจะมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายไว้แล้วนั้นผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันผู้ประกอบการตามข้อ ๕ หรือผู้ขอรับใบอนุญาต ประกอบการค้ากิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพงดเว้นการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ เพียงเท่าที่เห็นสมควร หรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร เพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการซึ่งต้องควบคุมก็ได้

ข้อ ๑๔ ใบอนุญาตที่ออกตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว

ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสามสิบวันก่อนสิ้นอายุใบอนุญาต เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ผู้ประกอบการค้าที่มาขอต่ออายุใบอนุญาตรายใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลาในวรรคสาม จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่จะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด การขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมด้วยหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหาย
กรณีใบอนุญาตสูญหาย

(๒) ใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ กรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ
ใบแทนใบอนุญาตให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง
ตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ
ตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร
แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๑๗ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้
หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตและการไม่ปฏิบัติ
หรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบ
ต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๑๘ คำสั่งพักการใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้ง
ให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่ง
โดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักทำการงาน
ของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง
แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๙ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอน
ใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๒๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๒๓ ผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๗ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

ข้อ ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๑๔ วรรคสอง หรือข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ ๒๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบคดีสำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๒๖ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ ให้ประกอบกิจการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้แล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุ และผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไปผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ก่อนการดำเนินการภายใต้บทบัญญัติในข้อ ๙

ผู้ที่ประกอบกิจการที่เข้าลักษณะที่ต้องขออนุญาตก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ และยังไม่ได้ขออนุญาตประกอบกิจการ ให้ดำเนินการขออนุญาตประกอบกิจการภายในเวลาหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ให้นำบทบัญญัติไว้ในข้อ ๒๑ มาบังคับใช้แก่ผู้ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนตามวรรคสองโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบการค้าตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๘ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งใช้สำหรับการค้าประเภทเดียวและสำหรับสถานที่เดียวถ้าประกอบการค้าซึ่งให้ควบคุมหลายประเภทในขณะและสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราค่าธรรมเนียมสูงสุดเต็มอัตราประเภทอื่นให้เก็บเพียงกึ่งอัตรา

ข้อ ๒๙ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลหลุมข้าวเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ทวีศักดิ์ ช่อกิ่ง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว

เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๖๒

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์	
	(๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด (๑.๑) การเลี้ยงม้า โค กระบือ ก. การเลี้ยงม้า โค กระบือ ตั้งแต่ ๑๐ แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว ๑๐๐ ข. การเลี้ยงม้า โค กระบือ เกิน ๒๐ แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว ๓๐๐ ค. การเลี้ยงม้า โค กระบือ เกิน ๕๐ ตัวขึ้นไป ๕๐๐	
	(๑.๒) การเลี้ยงสุกร ก. การเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว ๒๐๐ ข. การเลี้ยงสุกร เกิน ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว ๓๐๐ ค. การเลี้ยงสุกร เกิน ๕๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว ๕๐๐ ง. การเลี้ยงสุกร เกิน ๑,๐๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ๑,๐๐๐ จ. การเลี้ยงสุกร เกิน ๒,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ๑,๕๐๐	
	(๑.๓) การเลี้ยงแพะ แกะ ก. การเลี้ยงแพะ แกะ ตั้งแต่ ๑๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว ๑๐๐ ข. การเลี้ยงแพะ แกะ เกิน ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว ๒๐๐ ค. การเลี้ยงแพะ แกะ เกิน ๕๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว ๔๐๐ ง. การเลี้ยงแพะ แกะ เกิน ๑๐๐ ตัวขึ้นไป ๕๐๐	
	(๑.๔) การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่ ก. การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่ ตั้งแต่ ๕๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว ๑๐๐ ข. การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่ เกิน ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว ๓๐๐ ค. การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่ เกิน ๕๐๐ ตัวขึ้นไป ๕๐๐	
	(๑.๕) การเลี้ยงนกกระทา ก. ตั้งแต่ ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว ๑๐๐ ข. เกิน ๕๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว ๑๕๐ ค. เกิน ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ๒๐๐	
	(๑.๖) การเลี้ยงนกกระจอกเทศ ก. ตั้งแต่ ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว ๒๐๐ ข. เกิน ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว ๕๐๐ ค. เกิน ๕๐๐ ตัวขึ้นไป ๑,๐๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๑.๗) การเลี้ยงตะพาบน้ำ เต่า ก. ตั้งแต่ ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว ข. เกิน ๕๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว ค. เกิน ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว ง. เกิน ๕๐๐ ตัวขึ้นไป	๕๐ ๑๐๐ ๒๐๐ ๕๐๐
	(๑.๘) การเลี้ยงจระเข้ ตัวเหี้ย สัตว์เลื้อยคลานอื่น ๆ ก. ตั้งแต่ ๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว ข. เกิน ๕๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว ค. เกิน ๑๐๐ ตัวขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๕๐๐
	(๒) การประกอบกิจการสัตว์เลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	๕๐๐
๒.	กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์	
	(๑) การฆ่าสุกร โค กระบือ ห่าน เป็ด ไก่ ยกเว้นการฆ่าในสถานที่จำหน่ายอาหาร การชำแหละ การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๒๐๐ ๕๐๐
	(๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก ก. การฟอกหนังสัตว์ ข. การสะสมหนังสัตว์	๕๐๐ ๕๐๐
	(๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ ที่ยังมิได้แปรรูป	๓๐๐
	(๔) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การชำแหละ การขายในตลาด	๓๐๐
	(๕) การผลิต การโม่ การป่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์ พืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์	๓๐๐
๓.	กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม	
	(๑) การผลิตน้ำกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐
	(๒) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. ปลาร้า ข. ปลาเจ่า กุ้งเจ่า	๑๐๐ ๑๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๓) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐
	(๔) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหาร จากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขาย ในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ๔.๑ ทำหรือตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เป็ดเค็ม หนั๋งหมู กุ้งแห้ง การเคี้ยวมันกุ้ง ทำมันหมู ๔.๒ การนึ่งปลา การต้มปลาซึ่งใช้แทนการนึ่ง ก. ไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน ข. เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๕) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิต เพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐
	(๖) การผลิตเส้นหมี่ กว๊ายเตี่ยว วุ้นเส้น ขนมหุ้น (๖.๑) เส้นหมี่ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร (๖.๒) เส้นกว๊ายเตี่ยว ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร (๖.๓) วุ้นเส้น ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร (๖.๔) ขนมหุ้น ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	 ๑๐๐ ๓๐๐ ๑๐๐ ๓๐๐ ๑๐๐ ๓๐๐ ๑๐๐ ๓๐๐
	(๗) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	 ๑๐๐ ๓๐๐
	(๘) การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	 ๑๐๐ ๓๐๐
	(๙) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่มีใช้ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๓๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๑๐) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำแก้วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภค ในครัวเรือน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๕๐๐
	(๑๑) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๕๐๐
	(๑๒) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู	๑,๐๐๐
	(๑๓) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร ก. โดยใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๒ แรงม้า ข. โดยใช้เครื่องจักรเกิน ๒ แรงม้าขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐
	(๑๔) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค	๕๐๐
	(๑๕) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐
	(๑๖) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑๐๐ ๓๐๐
	(๑๗) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑๐๐ ๕๐๐
	(๑๘) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร	๕๐๐
	(๑๙) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหาร และเพื่อการบริโภคในครัวเรือน ก. ใช้เครื่องทำความเย็นไม่เกิน ๒ เครื่อง ข. ใช้เครื่องทำความเย็นเกิน ๒ เครื่อง แต่ไม่เกิน ๕ เครื่อง ค. ใช้เครื่องทำความเย็นเกิน ๕ เครื่องขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๒๐) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้า ขึ้นไป	๑,๐๐๐
	(๒๑) รถเร่ขายของ อาหารสด อาหารแห้ง ขายอาหารเพื่อการอุปโภค บริโภค อาทิเช่น รถขายกับข้าว รถขายหมู ฯลฯ	๓๐๐
๔	กิจการเกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง	
	(๑) การผลิต การม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย้น กระดาษเย้น เครื่องสำอางต่าง ๆ	๑,๕๐๐
	(๓) การผลิตสำลี ผลิตภัณฑ์จากสำลี	๕๐๐
	(๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	๑,๐๐๐
	(๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในครัวเรือน	๑,๐๐๐
๕	กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร	
	(๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืชโดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	(๒) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่ายหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐
	(๓) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร ก. ใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๑๕ แรงม้า ข. ใช้เครื่องจักรเกิน ๑๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๔๐ แรงม้า ค. ใช้เครื่องจักรเกิน ๔๐ แรงม้าขึ้นไป	๑๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐
	(๔) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การบดข้าว ด้วยเครื่องจักร ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑๐๐ ๒๐๐
	(๕) การผลิต การสะสมปุ๋ย ก. การทำปุ๋ย ข. การสะสมปุ๋ย	๒๐๐ ๒,๐๐๐
	(๖) การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๗) รถเกี่ยวข้าวพร้อมนวดต่อปี	๕๐๐
	(๘) รถนวดต่อปี	๓๐๐
	(๙) การบรรทุกดินขายในตำบลพร้อมเครื่องจักร	๓๐๐
	(๑๐) รถขุดดิน (หรือที่เรียกว่ารถแบคโฮ) ปรับเกรดพื้นในเขตตำบล	๕๐๐
	(๑๑) รถไถนา ก. ขนาดไม่เกิน ๕๐ แรงม้า ข. ขนาดเกิน ๕๐ แรงม้าขึ้นไป	๒๐๐ ๓๐๐
๖	กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่	
	(๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๒) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะ ด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (๑) ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๓) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑)	๑,๐๐๐
	(๔) การขัด การล้าง การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑) ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
๗	กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล	
	(๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์	๕๐๐
	(๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล	๕๐๐
	(๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องกลหรือเครื่องกลดังกล่าวมาด้วย	๑,๐๐๐
	(๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์	๓๐๐
	(๕) การปะ การเชื่อมยาง ก. การปะเชื่อมยางโดยใช้เครื่องมือกล ข. รถยนต์ หรือเครื่องจักรกลอื่น ๆ ที่ใช้ล้อยาง ค. รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน ๒ ล้อ และ ๓ ล้อ	๓๐๐ ๒๐๐ ๑๐๐
๘.	กิจการเกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ	
	(๑) การเลื่อย การซอย การขัด ก. ด้วยแรงคน ข. ด้วยเครื่องยนต์ หรือเครื่องจักรไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. ด้วยเครื่องยนต์ หรือเครื่องจักรเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๕ แรงม้า ง. ด้วยเครื่องยนต์ หรือเครื่องจักรเกิน ๒๕ แรงม้าขึ้นไป	๑๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ๑,๐๐๐
	(๒) การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร ก. เครื่องจักรที่มีกำลังไม่เกิน ๒ แรงม้า ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพัน การทำสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย	๓๐๐
	(๔) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน ก. ไม่เกิน ๒๐ กระสอบ ข. เกิน ๒๐ กระสอบ แต่ไม่เกิน ๔๐ กระสอบ ค. เกิน ๔๐ กระสอบขึ้นไป	๑๐๐ ๒๐๐ ๕๐๐
๙	กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ	
	(๑) การประกอบกิจการเกี่ยวกับหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่าหรือกิจการอื่น ในทำนองเดียวกัน	๓๐๐
	(๒) การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ	๑,๐๐๐
	(๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร	๕๐๐
	(๔) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือการแสดงกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐
	(๕) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือ แต่งผม เว้นแต่กิจการ ที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยประกอบวิชาชีพเวชกรรม	๒๐๐
	(๖) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม เกมคอมพิวเตอร์	๓๐๐
	(๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม	๓๐๐
	(๘) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	๑,๐๐๐
๑๐	กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ	
	(๑) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป	๒๐๐
	(๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น	๓๐๐
	(๓) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร	๓๐๐
	(๔) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ	๓๐๐
	(๕) การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร	๓๐๐
	(๖) การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ	๓๐๐
๑๑	กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราาย ซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	
	(๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	(๒) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๒๐๐ ๑,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๓) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ททราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. ไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัม (๕ ตัน) ข. เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	(๔) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ	๕๐๐
	(๕) การเจียรไน เพชร พลอย หิน กระຈกหรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐
	(๖) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น	๕๐๐
	(๗) การผลิตกระຈก หรือผลิตภัณฑ์แก้ว	๓๐๐
	(๘) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๓๐๐
	(๙) การผลิตกระดาษทราย	๓๐๐
๑๒	กิจการเกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านโค้ก และสารเคมีต่าง ๆ	
	(๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ ก. การสะสมก๊าซไม่เกิน ๑๐๐ กิโลกรัม ข. การสะสมก๊าซเกิน ๑๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป ค. ปิโตรก๊าซ	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐
	(๒) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ (การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิง) ก. จำนวนสะสมไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลิตร ข. จำนวนที่สะสมเกิน ๑,๐๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ค. จำนวนที่สะสมเกิน ๕,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๓) การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน ๗ (๑) ก. การพ่นสีรถยนต์โดยเฉพาะ ข. การพ่นสีด้วยกิจการต่าง ๆ	๕๐๐ ๕๐๐
	(๔) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. ใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๒ แรงม้า ข. ใช้เครื่องจักรเกิน ๒ แรงม้าขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๕) การผลิต การบรรจุ การสะสมถ่าน	๕๐๐
	(๖) การบรรจุ การผลิตสารเคมีดับเพลิง	๕๐๐
	(๗) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมี อันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๕๐๐
	(๘) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืช หรือพาหะนำโรค	๕๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๙) การผลิต ตู้น้ำมันหยอดเหรียญ ก. ขนาดของถังน้ำมันไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร ข. ขนาดของถังน้ำมันเกิน ๒๐๐ ลิตรขึ้นไป	๑,๐๐๐ ๑,๕๐๐
๑๓	กิจการอื่น ๆ	
	(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร ก. สถานที่มีเครื่องจักรรวมกันแล้วไม่เกิน ๒ แรงม้า ข. สถานที่มีเครื่องจักรรวมกันแล้วเกิน ๒ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. สถานที่มีเครื่องจักรรวมกันแล้วเกิน ๕ แรงม้า	๒๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ไฟฟ้า	๓๐๐
	(๓) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร	๓๐๐
	(๔) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้	๓๐๐
	(๕) การประกอบกิจการโกดังสินค้า ก. โกดังขนาดเล็ก ขนาดไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร ข. โกดังขนาดกลาง ขนาดเกิน ๕๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ค. โกดังขนาดใหญ่ ขนาดเกิน ๑๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๕๐๐
	(๖) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ	๕๐๐
	(๗) การก่อสร้าง	๕๐๐
	(๘) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๓๐๐
	(๙) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว	๓๐๐

แบบคำขอรับใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เขียนที่

วันที่ เดือน.....พ.ศ

ข้าพเจ้า อายุ ปี สัญชาติ

อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ อบต.

จังหวัดหมายเลขโทรศัพท์

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

() สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ประเภท
โดยมีพื้นที่ประกอบการ ตารางเมตร

() กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท
มีคนงาน คน ใช้เครื่องจักรขนาด แรงม้า

() กิจการตลาด ที่มีการจำหน่าย (เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด)

() กิจการจำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณะสุข จำหน่ายสินค้าประเภท
ณ บริเวณ โดยวิธีการ

() กิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท
- เก็บขนสิ่งปฏิกูลโดยมีแหล่งกำจัดที่
- เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่
- เก็บขนมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่
- เก็บ ขน และกำจัดมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่

() กิจการอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้แก่
ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้ คือ

๑. สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

๒. สำเนาทะเบียนบ้าน

๓. หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑.

๓.๒.

๔.

๕.

(ด้านหลัง)

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอรับใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....
.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานสาธารณสุข
(.....)

ตำแหน่ง

วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานท้องถิ่น
(.....)

ตำแหน่ง

วันที่...../...../.....

ใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เล่มที่.....เลขที่...../.....

อนุญาตให้.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ข้อ ๑ ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....
โดยใช้ ชื่อสถานประกอบการว่า.....
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....มีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร
ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังขนาด.....แรงม้า จำนวนคนงาน.....คน ทั้งนี้
ได้เสียค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต.....บาท(.....)
ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้อ ๒ ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามสุขลักษณะทั่วไปที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของท้องถิ่น
(เทศบัญญัติ/ข้อบังคับสุขาภิบาล/ข้อบัญญัติตำบล/ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี)

ข้อ ๓ ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะ ดังต่อไปนี้

- ๓.๑.....
๓.๒.....
๓.๓.....

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

รายการการทอไบอนุญาติและการเสียค่าธรรมเนียม

[illegible]

คำเตือน ต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต
ประกอบกิจการ.....

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....อบต.
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการประเภท.....
ตามใบอนุญาตเลขที่.....เลขที่...../..... ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น).....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้ คือ

(๑) สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ

(๓.๑)

(๓.๒)

(๔)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต
(.....)

<u>ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข</u>	<u>คำสั่งของพนักงานท้องถิ่น</u>
จากการตรวจสอบสถานประกอบการ () เห็นสมควรต่อใบอนุญาต () เห็นสมควรไม่อนุญาต เพราะ..... (ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข (.....) ตำแหน่ง..... วันที่...../...../.....	() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้ () ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ (ลงชื่อ)..... (.....) ตำแหน่ง..... วันที่...../...../.....

แบบคำขอหนังสือรับรองการแจ้ง

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....อบต.
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

(๑) ขอยื่นคำขอหนังสือรับรองการแจ้งเพื่อประกอบกิจการ ประเภท.....
ชื่อสถานที่ประกอบกิจการ..... ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล..... อำเภอ.....จังหวัด.....
ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น.....

(๒) ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขลักษณะตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว
พร้อมคำขอนี้ได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วยแล้วดังนี้ คือ

(๒.๑) สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

(๒.๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๒.๓) หลักฐานอื่น ๆ

(๒.๓.๑)

(๒.๓.๒)

(๒.๔)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอหนังสือรับรองการแจ้งนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง

(.....)

ใบรับแจ้ง

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....ตำแหน่ง.....

สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว โทรศัพท์ ๐ ๗๕๓๗ ๕๑๖๒

ได้รับคำขอหนังสือรับรองการแจ้ง เลขที่...../..... จาก (นาย/นาง/นางสาว).....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

<u>ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข</u>	<u>คำสั่งของพนักงานท้องถิ่น</u>
จากการตรวจสอบคำขอ	() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้
() เห็นสมควรออกหนังสือรับรองการแจ้ง	() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ
() เห็นสมควรหนังสือรับรองการแจ้ง	
เพราะ.....	
.....	
(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข	(ลงชื่อ).....
(.....)	(.....)
ตำแหน่ง.....	ตำแหน่ง.....
วันที่...../...../.....	วันที่...../...../.....